

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat óra . . . 5 kor. — fill.

Három óra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók

a kiadóhivatalban.

BARS.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. árcsökkentés, Belyegdíj minden egyes beiktatásár 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérjével számítatik.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk közkeletben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zs'ókert-utca 33. sz.) küldendők. Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

— vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

Hirdetmény.

1493/902.

Léva város képviselőtestülete, üzv. Kaizer Mihályné örökösai, illetve Schmidtberger Jánosné lévai lakos és társai ajánlata folytán f. évi 4. és hó 4. én tartott ülésben a nevezettek tulajdonát képző kákai szőlőnek, mint aknázásra alkalmas homok területnek megvétele tekintetében hozandó határozatát f. évi április hó 5. ének délutáni 5 órájára kiűzött közgyűlésének tartotta fenn, mely ingatlan vagyon szerzés célzattal a városi képviselőtestület tagjait az 1886. évi XXII. t. cz. 110 §-a rendelkezésének megfelelőleg ezen hirdetmény kibocsátásával is figyelemzetem s a képviselőtestületet a kiűzött ülésen való megjelenésre ezuttal is fölkérem.

A kérdéses ingatlan a tulajdonosok által 6000 korona vételárban ajánlatotott föl. Léván, 1902. márczius hó, 17.

Bódogh Lajos
polgármester.

II.

Hirdetmény.

757/1902.

Ezennel közhírré tétetik, hogy az 1902. évi szóló I. II. oszt. kereseti adókirovetési lajstrom megállapítása lévai m. kir. pénzügyigazgatóságtól leérkezett, miért is adózó közönség értesítettik, hogy ezen lajstrom Léva város adóhivatalánál 1902. évi márczius hó 18. tól 1902. évi márczius hó 26-ig bezárólag 8 napi közszemlére lesz kitéve és az érdekeltek által hivatalos órák alatt megtekinthető, továbbá, hogy az adókirovetése ellen

a.) azon adózók, kik a kivetési lajstromban tárgyalt adónemmel már a múlt évben megróva voltak a lajstrom közzé tételét követő 15 nap alatt

b.) azon adózók pedig kik a kivetési lajstromban megállapított adóval ez évben első ízben rovattak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt netáni fellebezéseiket a városi adóhivatalnál benyújthatják.

Városi adóhivatal.

Léván, 1902. márczius hó, 17.

Szilassi Sándor
főjegyző,
adóh. főnöke.

Ujbánya érdekében.

Kedves Barátom!

Azért a meleg érdeklődésért, melyet a „Bars“ folyó évi 9. számában Ujbánya szab. kir. város becsületben küzdő munkás népe iránt tanusítottál, hálás szívvel vagyok, mert hiszök az enyémekek és én az övék vagyok.

Jól esik tudnom, hogy ebben a szédületes örvöngésben, melyet a tudósok a létért folytatott küzdelemnek neveznek, melyben a jólét elkérgesíti a szívet s a nyomor a kétségbeesés szinpadán vergődik, egyes bátor utörök lelkében meg-meg csillan az az emberbaráti részvét, mely nemcsak érzelegni tud, de tud cselekedni is.

A mit Te Ujbánya ércz-bánya iparéletének sorsáról elmondád, az lehangoló igazság. Érczeléireit oly hatalom hódította meg, melyet mi, legalább is egyelőre, gyarló észszel le nem küzdhetünk.

Már a malomkőbánya sorsa nem oly lehangoló. Az aczéllhengerek soha sem fogják teljesen kiszoríthatni a malomkővet, és a malomkő az iparélet fellendülésével nagyon sok iparvállalatnál fogja megtalálni, semmi más zuzó eszközzel nem pótolható helyét. Malomkő iparunknak csak az a hátránya, hogy számára még piacot nem hódítottunk, hogy a malomkő vasut szállítási díjtételei nagyok, de a legnagyobb hátrány abban van, malmainkat külföldi gépészek szerelik fel, és ezeknek jobban érdekükben van, hogy saját hazai iparczikkeiket importálják, nagy részük pedig nem is tudja, hogy mi likacsos-trachitunkban mily sokat érő kincsesel birunk. Vármegyénk három malomkőgyárát féltünk nem kell. Mindhárom vállalat vezetői saját gazdasági érdekeiknek teljes tudatában vannak és azoknak legjobb igyekezettel iparkodnak is

érvényt szerezni, hisz, hogy csak egy példát mondjak, a pozsonyi két nyílású tunel köve is a mi barsi bányáinkból került oda.

Az agyagipar történetének lezajlott kudarczával sem kívánok foglalkozni. Hiszékenység és tudatlanság gyümölcse egy fán terem, mi pedig, tudatlanságunkban, hittünk az ide plántált külföldi cserepeseknek, kik oly bögrét készítettek, hogyha felemeltem a fülénél fogva, a füle darabokra hullott.

Ma már az agyagipar terén is céltudatos irányban törjük az utat. Az 1901. évben megalakult az ujbányai hitelszövetkezet 112 beiratkozott taggal. A hitelszövetkezet pénztárába a tagok befizettek 6040 koronát, kamat nélküli kölcsönben az állam adott hozzá 4000 koronát, a berendezési költségeket az állam fedezte 800 koronával, az országos központi hitelszövetkezet pedig a helyi szövetkezetnek 16080 kor. hitelt nyitott. Az ujbányai hitelszövetkezet tehát már eddig 26120 kor. hitellel rendelkezik, és a mi ipari fejlődésünk szerény törekvéseiben kezdenek mindez figyelemre méltó segélyforrás.

A szövetkezet kebelében 18 fazekas iparos, fazekas ipari szakcsoportot alakított 720 kor. betéttel, melynek fejében ez a szakcsoport a központi hitelszövetkezettől 2160 kor. hitelt élvez. Ennek a szakcsoportnak 1193 kor. értékben az állam egy mázórló gépet és három agyag gyuró gépet ajándékozott.

Az állam azonban nem hagyja magára ezt a kis ipartelepét és nem éri be annyival, hogy a fazekasok úgy a hogy idomított fazekaikkal ki háton, ki számaron kóboroljanak az országban. A kereskedelmi miniszter az agyagipar fejlesztése céljából Budapest központi agyagipar műhelyt állít fel és itt az ország összes agyagfajtáit próbának veti alá. Ujbányáról

egy két ügyes fazekast fog berendelni, a kik szakértői vezetés alatt itt fogják gyártani azokat az agyagipar árukat, melyek Ujbánya piacán keresettek. Az itt készített tárgyakat, melyek természetesen a minőség, a forma és izlés szempontjából állagukban tökéletesebbek, tehát jobbak, szebbek és piaci elárusításra alkalmasabbak lesznek az eddig gyártott iparczikkeknel, a központi műhely Ujbányára fogja elküldeni, hogy azok szerint ott dolgozzanak. A milyen iparczikkeket Ujbánya fazekasai készíteni fognak, azokat az állam egyebütt propagálni nem fogja. A központ a saját szakértőit időként ki fogja küldeni, hogy azok a helyszínen tanuljanak és a kémia és a technika vívmányainak kihasználására az iparosokat kitanítsák. Ugyancsak a budapesti műhely fogja a mázat is beszerzési áron szállítani. Áldásos munkásságát a műhely május hóban már megkezdi.

Elmondottakban megnyugtatót nyertél, hogy az országos iparfejlesztés akciójában Ujbánya agyag-ipara helyet nyert. Mi rajtunk áll, hogy ezt a helyét megtartsa, fejlessze. Az agyagiparnak nagy a birodalma és lehangoló lenne, ha azt Ujbányán a bögrén tul fejleszteni nem birnök. Addig mig Léva piacán a ponyva sátor alatt a házaló olcsó Jánosok a cseh izléstelen-ség szörnyeit árulják, festett tányérban, korsóban, addig még mindig csehül leszünk, és bizony nehéz dolog lesz jó izlású népünket a festett cseh madarak tarka színétől magyar ornamentika nemes formáihoz vissza vezetni.

De még ha mindez megtörtént is már, ha az ujbányai fayance el is fogja foglalni nagyjaink pohár székeit és kis embereink polczát, megpihenünk nem szabad akkor sem; akkor elindulunk egy újabb irányban és megteremtjük a barsi faipart. Mert nem azért teremtette Isten az erdőt,

TARCSA.

A só hazájában.

A nyáron ott bolyongtam Máramaros vármegyében, az ösfenyvesek és a só hazájában. Gázoltam a parányi Tiszát, a mely itt olyan neveléses kicsi én előtttem, a ki láttam tengerként előmleni az Alföldön. Gyönyörködtem az erdőborította hegyekben, melyeknek rengetegeit csak ritkán zavarja fel vadászok lármája. Fitymáltam a sovány, terméketlen földeket s meghajtottam fejem a fehér kincs, a só előtt.

Három nevezetesebb telepe van itt Máramarosban a sóbányászatnak: Slatina, Sugatag és Rónaszék. Mindenik között talán a legrégebb és legnagyobb a szlatinai, de a legmodernebb és legérdekesebb a rónaszéki.

Rónaszékre olyan vonaton mentünk, a melyik esztendőnként legalább is kétszer fordul bele az alatt zugó patakokba s a melyiknek legalább is tizszer szakad le hidja, minek folytán nem egyszer áznak el ezeket érő sórakományok.

Rónaszék festői fekvése mindenkit meglep, a mint egy fordulónál elébünk rakja fehér házait és sótelepeit. A mint nézi az ember a zöld völgykatlant, a zugó patakot, nem is hiszi, hogy ennek a völgynek gyomra rejti magában Magyarország egyik leggazdagabb erü sótümbjét. S dacára a folytonos művelésnek, még ma sem látszik meg a gazdag erek csappanása. Pedig Rónaszék sóbányászata is a rómaiak

korába vezethető vissza. A rómaiak után a magyar királyok adták itt bérbe a sóbányászatot jobbára idegen „sculteit“-oknak. A tizenhetedik században Apaffy, erdélyi fejedelem birtokolta. Ma a kincstáré.

Jelenleg, a 16 megkezdett akna közül csak egy van művelés alatt: a Ferencz akna. Tizenkettőt elöntött a víz, a sóbányák e megölője s most igyekeznek betömni azokat használatlan, földes sóval.

A Ferencz-akna körül van a legnagyobb sürgés-forgás. Itt emelik ki a sókoczkákat s itt rakják fel a kerek vaskocsikra; itt van a villamos telep központja s a hatalmas gépház vetekszik egy gőzmalom berendezésével.

Mikor a bánya főmrnökétől kikaptuk az engedélyt a leszállásra, felöltöztettek bennünket kopott kalapokba és kabátokba, hogy meg ne ártson jó ruháinknak a piszok. Ez az óvintézkedés azonban felesleges, mert a sóbányák rendszeren igen tiszták.

Megérkezett a felvonó-gép; mi beleültünk; a felügyelő kolompolt s megindult a kosár lefelé.

— Jó szerencsét! kiáltották utánunk s a hány akna nyílásánál elhaladtunk, utánunk hallatszott mindenütt a bányászok monoton üdvözlése: jó szerencsét! S ha néztük fenn a kis akna nyílást, a melytől mindjobban távolodtunk s ha megegettük az alattunk tátongó semmisséget, úgy nagy okunk volt arra, hogy szívünk megdobbanjon és hevesebben verjen. Az ilyen leszállások hatalmas iskolái az istenfélelemnek,

Egyszerre megáll velünk a kosár s mi egy kis ajtón át belépünk egy sötét, szük folyósóba. Csak vezetünk parányi méce libeg-lobog a koromsötétben. Jó darabig megyünk így lépcsőkön fel, lépcsőkön le, mig végre, megüti füleinket a bányászok tompa kalapácsütése s folytonos zuhogás hirteti, miszerint a föld alatt itt milyen mozgalmas élet van.

Kiértünk egy erkélyre s feltáru előtünk a bánya egész fenségében. Vagy 100 méterre alattunk egy egész kis sürgő-forgó világot látunk küzdeni a villamos lámpák sápadt fényénél. Mintha a föld gyomrának mesebeli gnómjai kavarognának lennt a só kristályos felületén. Jobbra, balra és előttünk hatalmas csarnokok vesznek el a sötétnek végtelenébe. Temploma es a földalatti isteneknek.

Soká néznék ezt a látványt, ha vezetők nem unszolna a tovább menetelre. Elveszünk ismét a folyósók tömkelegébe; de csakhamar egy tágas csarnokba érünk. Ez az akna kápolnája. Falai, oltára s minden berendezése úgy van kifaragva a legnemesebb kristály sóból. Egyik oldalán tábla van, szintén sóból, mely József főherczeg látogatásának emlékét hirdeti.

Innen csakhamar leérünk a munka színhelyére, ahol a legfárasztóbb küzdelem folyik. Egy-egy sötémb kiemelésekben 6—8 munkás izzad. Ezeket a sóláblákat azután szabályos sulyu koczkákra kell széthasogatni, a mihez rendkívüli gyakoroltság és szemmérték kell. Minden 50 kilós sókoczkáért kap a munkás 5 krajczárt. S ilyen

módon 6 óra alatt, a mennyi ideig bírja a munkát, megkereshet egy bányász 3—4 koronát.

A bányamunkás azonban 50 éves korában már teljesen munkaképtelen. Az a 6 óra a föld mélyében sokkal fárasztóbb és emésztőbb, mint 12 óra a föld színén. Épen azért a kincstár gondoskodik rendes nyugdalapról s mindenféle humánus intézményről, úgy, hogy egy szorgalmas munkás nyugodtan hajthatja eihenőre fejét. Megemlítésre méltó dolog, hogy Rónaszéken a kincstár tart fenn hitel és fogyasztási szövetkezetet; csapszékek nincsenek s az iskolában magyarul tanítanak s a jobbára idegen nemzeti-ségi lakosság ma már valóságos gyarmata a magyar kulturának.

A Ferencz-akna után Rónaszék másik nevezetességét az Apaffy aknát néztük meg. Ezelőtt 200 esztendővel elborította a víz s azóta gyönyörűen faragott falaiért, visszhangjáért s taváért a turisták kedvencs látványlója.

Hétszáz lépcsősor vezet le a bányába, mely alkotvány, habár teljesen fából van, ma 200 év mulva is teljen ép, a só impregnáló ereje folytán.

Az akna belseje teljesen úgy néz ki, mint egy óriási harang; felül villamos iv-lámpa szórja a földalatti világra kisérteties fényét.

A lépcsők aljában egy dereglye vár reánk, melyre ráülünk s csendesen uszunk a földalatti tavon. Ez a tó 80 méter mély; vize dermesztő hideg és sűrű; annyira sűrű,

hogy azt tönkben, gyalultatlan deszkában szállítsa tova a mi becsületes talpasunk, hanem azért, hogy azt a fát a mi emberünk dolgozza fel, és az butorban, parketben, szerszámfaban induljon hódító útjára.

De nem folytatom, mert arról, hogy mit mulasztottunk, vaskos kötetet lehetne összeírni, arról pedig, hogy mit kell tennünk, egy másik kötetet.

De ha Te megütödted a harangot és annak zugását hallom még most is, hadd huzzak egyet azon a harangon én is.

Irhatsz mi ketten egymásnak leveleket a meddig nekünk a kedvünk tartja, ez a nagy közönségnek csak annyi, mintha zárt borítékban „kizárólag saját kezeihez“ leveleznék, mind addig, a míg össze nem pöröltünk. Te engem idéztél — jöttem — idézz tovább, jöjjön a második, tizedik, a századik. Ha pedig százau leszünk, fogjunk hozzá, mert a hol száz van, ki elől megy, ott van már tizezer a ki követi.

Az egész országban ébrednek az öntudat. Közgazdasági politikánk irányítása a jelszó. Ne várjunk míg a nap ágyunkra süt, hanem ébredjünk a kakas szavára.

A formáját még nem tudom, ma legalább még nem tudnám megmondani, hogy a támogatásnak mely formáját kérjük a vármegyétől és munkánkban mit bizzunk a gazdasági egyletre. Egyet azonban tudok, hogy abban a nagy versenyben mely az ország közgazdasági érdekeit egyes vidékeknek lekötöni akarja, — némáknak maradnunk nem szabad. Ha csak annyit teszünk, hogy órséget állítunk, mely minden országos mozgalom iránt figyelemmel van, ha csak annyit teszünk, hogy saját belgazdaságunkat minden ágazatában nyilvántartjuk, — s ha kérdeznak, felelünk, már tettünk. Erről akkor beszéljünk, ha már tizen leszünk. Tizen megvitathatjuk, hogy mit mondjunk a száznak.

Azt Te jól tudod, hogy én a tietek vagyok. A mi csekély erőt adott nekem az Isten, az a vármegye tulajdona — rendelkezik vele.

Baráti üdvözléssel vagyok

Budapesten, 1902. márcz. 19-én

igaz híved

Ruffy Pál.

hogy még súlyosabb tárgyak sem merülnek el benne. Beszélgetünk s dobantunk a lábainkkal. S beszédünket és dobogásunkat ezerszeresen adja vissza a bánya zugó orgonája, a visszhang . . .

S még mikor poroszkált velünk hazafelé a kis sóvasut, akkor is füleinkbe zúgott a visszhang, akkor is fejünk felett lebegett a bányák titokzatos homálya.

Madarassy László.

Későn . . .

Irta: Tuba Károly.

A kandalló lobogó lángjának sárgás fénye gyöngé világosságban tüntette fel a csintalanul berendezett boudoárt.

Az asszony idegesen dobta le magát a hintaszék bársonyos puha szmirnájába. Könnyedén összeborzongott. Odahúzódott a kandalló mellé s ritmikusan himbálta magát; lábcskái kíváncsian kandikáltak elő pongyola ruhájának szegélye alól. Olyan varázslatosan szép volt az az asszony, midőn a pattogó tűznek egy-egy sugára rávetődött gyöngé-piros arczára s szemeit álmatagon, valami kimerültséget mutatta lehunytja.

Almodott ébren . . . Lelki szemei előtt látta Andor karcsu, daliás termetét; kék szeméről, göndör fekete hajzatáról szötte álmait . . . Mily rég látta már. Borzasztó végtelenség egy szerelmes asszonynak.

— Nem értem, sehogy sem értem Andort! De vajjon eljő-e ma? Olyan különös sejtélmeim vannak. Mondogatta magában.

Aztán mégis annyi kábító tarka visió lepte meg ábrándos lelkét, az epedő,

Nagy hétre.

Hittük tanítása szerint az egyeseknek megváltása a belső ember megigazulásában, megszentelésében áll. Ennek elérése nem csekély lelki erőbe kerül. Mindenek előtt szükséges, hogy az ember megismerje szívének állapotát.

Nehéz ez különösen a mai korban, hol a fogalmak a jó és rossz föltt összezavarhatnak, hol a legnagyobb bűnök is csekélységeknek vagy épen megengedetteknek tartatnak. Nézzük például a kevély, nagyra-vágyó embert, ki mindent elkövet, hogy vetélytársát elnyomja s annak bukásán jusson előbbre. Az ilyen aligha fogja megismerni gonoszágát, sőt bűnét szépitgetni törekszik. Beszélni fog az önbecsüléséről, melylyel mindenki tartozik magának. Élelmességről szól, de a kevélységnek bűnét nem látja be. A fősvény vagyonával sem magának, sem másoknak nem használ, de azért minden gyönyörűsége a pénz. Be fogja ismerni ez, hogy a fősvénység bűn? Aligha, sőt azt tartja magáról, hogy takarékos s szinte fölföháskodik, ha hallja, hogy őt fősvénynek mondják. Az érzéki ember nem igen tartja kicsapongásait oly nagy bűnnek; azt tartja, ha ez bűn, akkor senki sem üdvözülne s aztán miért nem élvezné az ember ifjuságát? És így itéljük sokan, igen sokan.

Az ilyen vakáságnak az önszeretetünk az oka. Hiuk is vagyunk, magunk előtt mindig jók vagyunk. Pedig a beismerés csak a legalsóbb foka a megigazulásnak. És ha már e mennyei létra láncánál ott áll az önzés, félt, hogy magasabb fokokra aligha jutunk el.

Minden időben voltak nagy férfiak, bölcselők, kik arról tartottak oktatást, hogy miként lehet az ember boldog. De ezek a jó emberek a főtárgyban sem tudtak meg egyezni, hogy tudniillik az embernek igazi boldogsága miben áll. Az eszközök dolgában, melyek a boldogsághoz vezetnek, még inkább ellentmondtak egymásnak. Bölcseségük, tanai senkit szokott útjából el nem térítettek, erkölcsükben meg nem javítottak. A mult és jelen század is fölmutat nagy férfiakat, bölcselőket, kik lángelmájuk csodás szüleményeivel akarták boldogítani az embereket. Csak akarták, mert az emberek sem jobbák, sem szerencsésebbek, sem megelégedettebbek nem lettek.

Csak egy tan van, a mely az embereket igazán megelégedettekké, boldogokká teheti és ez a tan, ez a bölcsesség: a kereszt tana, bölcsessége. Nincs oly iskola, mely hasonló bölcseséget tanítana. Nincs könyv, mely oly világos és alapos oktatást tartalmazna az erényes életre, mint az a könyv, a melynek czimlapján és tartalmából

sóvárgó szerelem bűbajos világa feltártult szemei előtt, ott vágyott élni, abban lelte egyedüli gyönyörét; érzi mindenütt és mindenben. A szívéhez tódult minden vére, vágyta már a szenvedélyes, tüzes ölelést, a forró, parázs csókot, a melynek csak emlékeiből táplálkozhat csak — azóta.

Egy bevetődő tompa zaj zavarta fel merengéséből. Figyelt.

— Hátha ő! Villant át agyán, aztán fölegyenesedett s lassan vontatva tett egy pár lépést előre.

Az óra nyolczat ütött.

A kert felőli ablakok alól csendesen mélabus cigányzene verődött be szívéhez szőlőn, bánatosan. Olyan szomoruan hangzott, mintha temetett volna valakit.

Olyan epedző hangon szólt:

„Ha tudtad, hogy nem szerettedél Hálódba mért kerítettél.“

Az asszony egy pillanat alatt az ablaknál termetts idegesen, remegő kézzel vontaszt a függőnyt s lázas sietséggel nyitotta fel a belső ablakot. Tágranyilt szemekkel bámult ki az esti ködös homályba. Nem látott semmit. Közelebb hajolt; a hideg, nedves üvegtábla megérinté puha arcát. . . Hirtelen megfordult; a szíve hevesebben kezdett dobogni . . . Tovább hallgatta a zenét, aztán a szoba közepén megállt. Valami sötét sejtélem nehezedett lelkére.

— Hogyan, hisz' ez férjem legkedvesebb? — és összeborzadt. Mintha fázna, úgy megrázkódott. Két kicsiny kezét homlokához szorítá . . . A lágyan belopódzó zene könnyet is lopott szemeibe.

szent kereszt tanit és fanylik. Olyan bölcsesség, melyet kiki elsajátíthat, ha egy betűt sem ismer, mert csak a keresztre kell tekintenie, hogy a legtekélyeseb oktatást megnyerje, hogy megtanuljon hinni, reményleni, szeretni.

Ez a bölcsesség és örök üdv katédrája, ide kell járulnunk. Mert nincs ember és nincs életviszony, helyzet, a kire, a melyre a kereszt tanítása ne alkalmazható.

Ez indította a föld hatalmasai közül igen sokat arra, hogy eladva mindenüket, a kereszt tanítványai lettek és önmegtartóadásban és bűnbánatban töltötték hátralevő napjaikat.

Királyok, államférfiak, főnemesek bár selyembe, biborban jártak, mégis Jézusnak igazi tanítványai voltak. erre őket a kereszt tanította.

Ez a valódi tudományosság iskolája. A kereszt oltalom és menedék a kísértés idején; vigasztalás a szenvedés és halál óráiban.

A nyomor vigasza a kereszt. Sok a szegény ember; a föld lakóinak kétharmada éhezik, nyomorog. Vajjon mi ad nekik kenyeret, mi szárítja föl panaszos könyveiket, mi teszi őket megelégedettekké? A mai világ azt mondja: „A szegény akkor lesz boldog, ha ő is gazdag lesz. Kenyér, élvezet, szabadság kell a népnek, nem a kereszt tanítása. Az nem laktat, nem boldogít . . .“ A világ így beszél. És Jézus? Jézus azt mondja: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik terhelve vagytok és megenyhítlek titeket.“ Ez az enyhülés és vigasztalás. Vérbe és lágba borul az ország, a hol a szegényég orvoslására olyan léha tanok hirdettek. Igaz ugyan, hogy az ilyen tanítók a terített asztal mellől könnyen taníthatnak olyan badarságot, de a szegényeket, szenvedőket meg nem vigasztalhatják. Ilyenek aligha tudják a kereszténység jótékony intézményeit pótolni és aligha fogják megszüntetni a gazdag és szegény közötti ellentétet. Azt a népet, melyet kenyertől megraboltak, megrabolják egyedüli kincsétől, vigasztaló hitétől. Lelkük rajta, ha így testvérök állattá lesz, a szerint cselekszik is.

Közel kétezer esztendeje vigasztalása és reménye Krisztus keresztje a szegényeknek. De azért mintha az emberiség két ezeréven át vak lett volna, az utóbbi századokban akadt néhány ember, a ki rájött, hogy a kereszt tana nem táplál, nem vigasztal, nem szárít föl könnyeket.

Mit gondoljunk azokról, kik napjainkban keresztények akarnak lenni, de kereszt nélkül? A keresztet kivetik az evangéliumból, de az evangéliumot magát mégis külső jelül meg akarják tartani, azaz hajózni akarnak az élet tengerén iránytű, vitorla,

Egyszerre úgy rémlett, mintha lövést hallott volna valahonnan a kert alól. A zene is elnémult egy percz alatt. A zajra mint egy röpke árnyék suhant az ablakhoz s szívszorogva, lélegzetét elfojtva halgatódzott . . . Lármát . . . hangokat majd futó lépteket hallott.

A cseléd lelkendezve rontott be.

— Nagyságos asszony! Nagyságos asszony! A nagyságos ur! — Pufók arca egészen eltorzult a rémülettől.

Az asszony azonnal tisztában volt mi történt.

— Tehát mindent megtudott. — Nem nagyon látszott megingatni férje öngyilkossága, inkább a nagy szenzáció boszantotta . . .

Fölvették a helyszíni jegyzőkönyvet is, aztán Pintér Antal holttestét a legbelső szobában egy a földre terített fehér lepedőre fektették. Az asszony még egyszer megnézte a sovány, véres arcot. Szóltanul, hideg közönnnyel nézte, még csak egy könnyet se ejtett, inkább mosolyogni látszott. A szánalomnak legcsekélyebb jele sem mutatkozott rajta. Ugy állt ott a holt mellett, mint egy érzéketlen márvány szobor.

Mikor kifelé jött: egy darab papírost talált a szőnyegen. Bizonyára férje zsebéből hullhatott ki, mikor becipelték.

A lobogó gyertyát letette a kis tükörasztalra és végig futott a kuszált sorokon: „Mindent tudok. Így kellett történni; jobban szerettelek mint életemet. Éljen boldogul azzal a — másikkal! Én már nem leszek utatokban.

A szép asszony megvető mosollyal tette hozzá:

erő nélkül. Ezek a — seccsiós keresztények!

A kereszt legyen ezután tehát egyedüli dicősegtünk!

A kereszt legyen a zászló, mely alá seregünk, mert csak e jelben fogunk győzni. Legyünk a Fölfeszítettnek hű tanítványai, viseljük keresztünket és kövessük őt, a ki értünk a keresztben meghalt.

Cselkő József.

Barsvármegye törvényhatósági bizottságának ülése.

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 20-án tartotta évnegyedes rendes közgyűlését, melyen a főispán elnököl.

Kazy János főispán indítványára Széll Kálmán miniszterelőkhöz Ő felsége általi kitüntetésé alkalmából üdvözlő feliratot, Hegedűs Sándor kereskedelmi volt miniszternek háláját kifejező és Horánszky János kereskedelemügyi miniszterhez üdvözlő feliratot intéz a törvényhatósági bizottság.

A tárgysorozat az alispáni évi jelentés tárgyalásával kezdődött, melyből kifolyólag Haiczl Kálmán szentbenedeki plébános a csendőrség szaporítását sürgeti annál is inkább, mert különösen a cseh és morva országból bejövő munkátlan vándorlók tömege miudgyre szaporodik és kéregetésük már követelésé vált, de veszélyeztetik a személy és vagyon biztonságát. Zongor János a kőbor oláhczigányokra néve indítványozza, hogy erre néve törvény hozását kérje a közgyűlés. Az indítványt a közgyűlés elfogadta és a képviselőházhoz feliratot fog intézni.

Dombay Vilmos közigazgatási bizottsági tagságról lemondott, de a közgyűlés ismételen megválasztotta. A pálos-nagymezői választó kerületben lemondás folytán megüresült bizottsági tag választását a közgyűlés elrendelte, határnapul folyó évi április hó 12-ik napját kitűzte és elnökül Dr. Persay Ferencz vármegyei tiszti főügyeszt megválasztotta.

Az árvászeki elnök akadályoztatása esetén, helyettes elnökül Rajczy Rezső árvászeki üllök választott meg.

A kihágási ügyek tárgyalásával az ar-maróthi járásban Lakner Aurél és Luley György szolgabírók, a lévai járásban Tóth Zsigmond szolgabíró, a garami járásban Truszka Antal és Reidner István szolgabírók és a verebélyi járásban Bercelly Miklós szolgabíró bizatott meg.

A Gram-Szent-Benedeken folyó évi május 3-án tartandó fogadalmi ünnepen a vármegye az alispán és Rudnyánszky Titusz főbíró általi fogja magát képviselteni.

Vichnye és Szklenó fürdők részére 1902. évre fürdő biztos kinevezésére a főispánt kérte fel a törvényhatósági bizottság.

Az alispán jelentésére, hogy az ar-maróthi takarékpénztár és a Barsvármegyei népbank a betétek kamatlatát 5°/_o-ról 4¹/₂^o/_o-ra leszállította, elhatározta a közgyűlés, hogy azon határozatot, hogy a gyámpénztári pénzek ezen két pénzintézetben elhelyeztessenek, továbbra is épségben fenn tartja és összevetve a takarékpénztárakból és a magánfelektől befolyó kamatokkal, el-

— Gyáva! Ügyetlenül meghátrált! a helyeit, hogy leszámolt volna vetélytársával, hogy leszámolt volna vetélytársával, avagy agyontiport volna engemet. Brr és egy ily férfit szeretni . . .

De mindegy! most már szabad vagyok mint a kalitól kiszabadult madár. Szabad es — az övé egészen a egymáséi örökre a sirig.

Valami pajkos kouplét dudorászva vette a gyertyát és kijött. Az ajtóra ráforditta a kulcsot, mintha félt volna, hogy valaki még kijő onnan.

Felöltözködött szépen, kíváncsian és meghagyta a leánynak, hogy várjon türelmesen mig hazajön.

Beült egy konflisba és elhajtattott a hová oly epedve vágyott, oda a másikkhoz.

A kocsis megállított. A zöldes függőnyön keresztül furcsa fény verődött a kocsi. Aztán elrobogott, mikor kezébe lett nyomva a „taksa.“

Az asszony izgatottan, minden kopogtatás nélkül nyitott be. Egyenesen Andor felé rohant s szenvedélyes kitöréssel rebegé:

— Andor, édes Andor szabad vagyok és tiéd egészen — örökre!

A férfi nagyon meglepődött a váratlan vendég jöttén s terhére látszott lenni, midőn ingerülten hátrá el magától a makacs ölelést s egyet hátra lépve zavartan mortyogá:

— Csak hidegvér, nyugalom Nina! Legyünk tisztában egymással. Hogy alig pár órája szabad, igaz . . . tudom, de hát . . .

(Folyt. köv.)

Árverési hirdetmény kivonat.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Baramegyei Népbank végrehajtónak **Kotasz Julia** végrehajtást szenvedő elleni 307 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ar.-maróti kir. törvényes (a lévai kir. járásbíró) területén lévő a lévai 299. sz. tjkvi A. 7. sorsz. alatt felvett ingatlanra ezen épült 626. sz. házra az árverést 2723 korb. ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902. évi április hó 2-ik napján d. e. 9 órakor** ezen kir. jbiróság tkvi iktató helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becslésének 10 %-át vagyis 272 korona 30 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kibocsátott igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1901. decz. hó 3. napján.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Szabó,
kir. aljbíró.

Tisztelettel értesitem az érdekelteket, hogy a

„New-York“

a világon legnagyobb nemzetközi, tisztán kölcsönös életbiztosító-társaság, melynek vagyona: egy milliárd 295 millió koronából áll, barsmegyei ügynökségét elfogadtam. - Bővebb értesítést nyujt

Pazar Károly,
ügynök.

Kiadó

f. é. május hó 1-től **Kálvária** sor utczában egy 3 utcai szobából álló és egy udvari 2 szobából álló **egészséges** lakás.

Eladó

pedig **Galamb** utcában egy **uj ház aszfalt járdával.**

Tuschnai János.

Tekintettel az új törvény rendelkezésére, a mely tilja a kereskedelmi utazóknak magánvevők látogatását, nagyrabecsült vevőink kényelméért, — úgy mint az egész országban — Barsvármegyében is az általános bizalomnak örvendő régi jó hírű cégnek

Grotte Vilmos

divatáruházának Léván

fehértanúgyármányainkat egyedülárúítását átadtuk, a hol

mindennemű ujdonságok

kész női fehérműek

különösen pedig

menyasszonyi kelengyék

a leggyorszerűbbektől egész a legdiszesebbösszeállításokban határozottan előirt olcsó eredeti árainkban árusítanak s megrendelések elfogadtatnak.

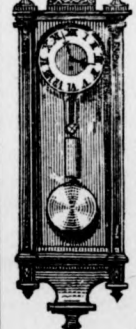
Tiszteletteljes és hála köszönetünket kifejezve az eddig irányunkban tanúsított bizalomért, kérjük azon bizalmat az általános nagyrabecsült **GROTTE VILMOS** cégre is átruházni.

Kiváló tisztelettel
Stieglitz és Unger
Becs—Budapest.

Kiadó lakás!

Boleman-féle házban az emeleten egy **3 zobás utcai lakás** kiadó.

Jó olcsó órákat

3 évi irásb. jótállással szállít magánosoknak
Konrad János
órágyára és aranyáru szállító
Brux-ből (Csehország)
Finom nickel rem. óra 3 frt. 75 kr.
Valódi ezüst " " 5 frt. 80 kr.
Valódi ezüst lánc " " 1 frt. 20 kr.
Nickel ébresztő óra " " 1 frt. 95 kr.
Czégem, cs. k. sa-sal lett kitiintetve, számos arany és ezüst kiállítási érmeikkel és ezekre menő elismerő levelekkel.
Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

ből kénytelenek vagyunk felhívni rá a tanács figyelmét, mert az ázsiai állapotokat túrni többé egyáltalán nem lehet. A háziaszonyoknak azt a jogát, hogy az eladó vidékiekkel közvetlenül érintkezessenek, respektálni és biztosítani kell.

— **Furfangos órák.** Schulerz Samu egyéb foglalkozás hiányában órákat gyűjtött javításra. Így a többek között be kopogtatott Rényi Mór bodega tulajdonoshoz is, kitől egy értékes aranyórát vett át javítás végett. A legelső dolga az volt, hogy az órát zálogba csapta s maga pedig megugrott. Csak hogy a szemfüles rendőrség a lévai országos vásáron felismerte és elcsipte. S így most a hüvörsre került, hogy elmékedjék a szerenese változandóságán.

— **Az új levelező lapokhoz** még mindig nincs hozzá szokva a közönség, mert a pozsonyi posta és távirda igazgatóság arra figyelmeztet bennünket, hogy a vidéki közönség tájékozatlansága következtében még mindig érkeznek Budapestre 4 filléres levelező lapok, melyek az előirt 1 filléres pójtjeggyel nincsenek ellátva s ennek folytán a kézbesítés alkalmával pótdíjjal terhelhetnek. Az ebből származó kellemetlenségek és kezeleési nehézségek megszüntetése czéljából figyelmezteti tehát a közönséget, hogy a 4 filléres régi kiadási levelező lapokat az 1 filléres pójtjeggyel okvetlenül lássa el.

Közönség köréből.

Nyilvános nyugtázás.

A lévai IV. tized új tüzfecskendő beszerzési költségeinek fedezésére a múlt évben gyűjtést rendezvén a következő szives adományokat kaptuk: Léva város tanácsa és a lévai takarékpénztár 20—20 K. az I. m. ált. biztosító társaság, a lévai uradalom és a lévai temetkezési egyesület 10—10 K. Eugel József, Weisz Ignac utódai, Weisz Mór, Lévai kórház egyesület, lévai takarékes egyház 5—5 K. — Boleman Edéné és Szarka István 4—4 K. Steiner Henrik, Lilienthal Adolf, Ujheji Mihály 3—3 K. Taub Lipót, Weisz Benő, Szauer Mór, Ghimesy János, Markly János, Markly József, Weisz Salamon, Bandy Endre, Melferber Mór, Friedman Samu, Reitman Ignác, Biró Antal, ifj. Ghimesy József, Kovács István, Berger Adolf, Sugár Mór, dr. Weisz Zsigmond, Kovács Sándor 2—2 K. Kónya József 1 K. 50 f. Nyitray Ferenc, Ghimesy J.-né, Wohl Test., Weisz és Márkus, Ertler Jakab, Takács István, Kratz Ferenc, Névény Sándor, özv. Batskey Józsefné, Kohu Jakab, Lutovszky György, Silingi Jánosné, Szalay Vilmos, Schill Antal, Markó János, Béres Ferenc, Andruska András, Bób József, Kratyna János, Kupik Miklós, özv. Vosztraha Györgyné, Brezina József 1—1 K. N. N. 60 f. id. Kalapos János 50 f. özv. Laczko Józsefné, Schvarca Ferenc 40—40 f. A szives adakozók fogadják ezuton is hálás köszönetünket.

Léván, 1902. márczius 10-én.
Loderer István, Sabler Pál, Nyiredy Géza,
penztáros. jegyző. tizegazda.

Szerkesztő üzenetek.

I. M. I. Trencsén. A küldött verskötetet kellemes meglepetéssel vetük. Átnéztük s nem sokára olvasóközönségünkkel is meg fogjuk ismertetni a szép gondolatokat. Egyebként fogadják köszönetünket szives megemlékezésért.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1902. évi márczius hó 16-tól márczius hó 23-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Schäfer Károly Faufeder G.	leány	Valéria
Hécz Pál Tóth Ilona	fiu	Pál
Botka Gyula Levák Erzsébet	fiu	József

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
özv. Csicsman Józsefné Kovalik Franciska	45	gümőkór
Konecsny Alfonz Ede	2	Tüdőhűdés
Sebedovszki Mihály	18 hó	agyhártyalob

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázsánként 16 kor. 60 fill. 17 kor. 20 fill. Kétszeres 14 kor. 20 fill. 14 kor. 80 fill. — Rózsa 13 kor. 80 fill. 14 kor. 40 fill. — Arpa 11 kor. 20 fill. 12 kor. 80 fill. Zab 13 kor. 80 fill. 14 kor. 20 fill. — Kukoricza 10 kor. 80 fill. 11 kor. 20 fill. — Bab 10 kor. 80 fill. 11 kor. 60 fill. — Lencse 13 kor. — fill. 14 kor. — fill. — Köles 9 kor. 20 fill. 9 kor. 80 fill.

„Henneberg-selyem“ — csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltetik — fekete, fehér s szines, 60 krtól 14 frt. 65 krig méterenkint. Mind enkének póstabér és vámmentesen házhoz szállítva! Minták postaf. ordrltával küldetnek **HENNEBERG G.** selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

esküvő egész csendben, bizalmas családi körben folyt le. A fiatal párra dr. Fehér Gyula belvárosi plébános adta az áldást. Násznapok voltak: Rothnagel Ferencz esztergomi főjegyző és Rothnagel László, a vőlegény fivére. Az esküvő a menyasszony szülői házában barátságos családi ebéd követte, mely után az ifjú pár Töbölre utazott.

— **Márczius 15.** Nagy-Peszék községben a „Épkönyvtári és olvasó egyesület“ a szabadság harcz márcz. 15-iki évfordulója emlékére hazafias ünnepélyt rendezett. A főszereplők: Strenád Jenő uradalmi intéző, Csóka Pál ref. lelkész mint elnökök, általános tetszésű, szónoki hévvel előadott alkalmi beszédeket tartottak. Salga Endre tanító az 1848. márcz. 15-ének oka és okozatát adta elő. A szavaltatok végzése után bandisták kísérete mellett fényes kivilágítású körmenet volt. Végre éjfélig vidám tánc mulatság. A zenét az intéző úr, mint egyleti elnök fedezte.

— **Megerősítés.** A hercegprímás Koleskár József garam-szent-benedeki osztálytanítót véglegesen, Engelhardt Gyula zsitvaújfalusi és Igaz Gusztávné Bánhidy Izabella kisköszmályi tanítót állásaikban ideiglenes minőségben megerősítette.

— **Vizsgálóbíró kirendelés.** Az igazságügyminiszter az aranyos-márothi kir. kir. törvényszék területére vizsgálóbíróul Valkovits István kir. törvényszéki bírót, helyettesül pedig dr. Gál Homoki Kálmán kir. törvényszéki bírót rendelte ki.

— **Gr.-Mikola község mozgalma.** Gr.-Mikola község közönségének négytagu küldöttsége járt Szedlacsek János jegyző vezetésével a hó 19-én a nagyméltóságú m. kir. vallás és közokt. miniszternél s kérelmezte a község határában levő 280 kat. hold kiterjedésű birtoknak örökroni eladását, esetleg haszonbérbe adását. A küldöttséget a legnagyobb előzékenységgel járásunk népszerű képviselője Leidenfrost László kalauzolta. A küldöttség vezetője előterjesztve a község közönségének a vétel, esetleg bérletre vonatkozó kérelmét, kifejtette ama okokat, a melyek a községet ezen vétel, illetve bérbevitelre kényszerítik. Előadta azt, hogy Gr.-Mikola község lakosai egyedül földműveléssel foglalkoznak, hogy a mai rossz termésék, alacsony gabonaárak mellett a község 800 kat. holdnyi területén munkaerejét kevéssé nem fejtheti ki, hogy részben e miatt, részben pedig az állattenyésztés fejlesztése miatt kénytelen drága pénzen szomszéd határokból földet bérelni akkor, a midőn határukban a vallás alapok birtoka állandóan bérlet útján kezeltek. A miniszter megígérte, hogy a község lakosságának eme kérelmét megfontolás tárgyává teszi s hogy a birtok eladása, esetleg bérbeadásánál tekintettel lesz Gr.-Mikola község földmives lakosságára. A küldöttség a szives fogadtatás és tul. ígéreteit távozva hálás köszönetét fejezte ki Leidenfrost László orsz. képviselőjének szives kalauzolásáért.

— **Vásár.** Léván ez évi márczius hó 17-én tartott országos baromvásárra felhajtott szarvasmarha 2321 drb; ló 1834 drb; juh 90 drb; sertés 210 drb; kecske 19 drb; szamar 3 drb; összesen 4476 drb. Ezekből eladatott szarvasmarha 661 drb; ló 279 drb; juh 32 drb; kecske 3 drb; szamar 1 drb; sertés 85 drb; összesen 1061 drb.

— **A sebes hajtás áldozata** lett a héten egy gyermek. Léva város utcáin, különösen a keramiton sokszor a legörültebb vágatásban rohannak a kocsik, a minnek következtében minden évben áldozatul esik egy-két ember. Hasztalan bírságolja a rendőrkapitányi hivatal, a sebes hajtás nem akar szünni. A lévai fuvarosok különösen szeretnek sebesen hajtani, a miért is nem győzzük eléggé ajánlani, hogy a kocsisok gazdáit a legmagasabb büntetéssel kell sújtani, hadd tanuljanak ezek a jó urak egyszer már rendet. E hó 17-én is Braun szállító cég egyik Herman József nevű kocsisa elütött egy Pollák Leo nevű 7 éves kis fiút, a kin a nehéz kocsi keresztülment s oly súlyos sérüléseket ejtett rajta, hogy altestén cszfatokban lógott a hú. A lévai kórházba szállítottak, hol most élet és halál között fekszik. A gondatlan kocsis ellen megtették a bűnvádi feljelentést. De mit használ ez, ha el is csukjak egyidőre, ha a sebes hajtást nem tudjuk megakadályozni.

— **Az állategészségügy** Barsvármegyében a földmives ügyi miniszter jelentése szerint elég kedvező mert ez idő szerint csupán Negy-Majason 1 udvarban van takonykór és Kis-Szecsén 8 udvarban orbánc, egyebként pedig a vármegye területén ragályos állatbetegség sincsen.

— **A kofák megrendszabályozása.** Ismét több oldalról ineztek hozzánk —amiatt panaszt, hogy a lévai piacon a kofák u aljak teljesen a helyzetet, uri asszonyokat inzultálnak, ezek kezéből kikapdossák az árukat, úgy hogy a ki a kofákkal háborúságra nem a' ar keverebni, kénytelen másod kézből tőük vásárolni. Minthogy pedig ez a körülmény hihetetlen módon megdrágítja az élelmi cikkek árát, a piacon üzött vissza élések mielőbb megszüntetendők. Tudomásunk szerint a lévai rendőrkapitányus egy szabályrendelet dolgozásával bizatott meg. Azóta annyi idő telt el, hogy már rég életbe is lehetett volna léptetni. Egy izben már magunk is megárggettük, — nem tudjuk, hogy az ügy hol akad meg, de uj-

határozta, hogy a gyámoltak az eddigi 5% helyett 4⁸/₁₀% fognak kapni a gyámpénztárról.

A vármegyei betegápolási alapot terhelő fedezetlen ápolási költségekre a már meglevő 20% pótdáchoz még 10% kórházi pótdádo szavaztatott meg.

Bejelentették, hogy a nagy-bilica—privigyei h. é. vasúttársaság által a vármegye ellen folytatva tett 50.000 koronás per a vármegyére nézve előnyösn befjeztetett. Az állandó választmány azon javaslatával szemben, hogy a per viteleért dr. Persay Ferencz vármegyei tiszti főügyésznek 600 korona szavaztatik meg. Zongor János azon indítványát fogadta el a közgyűlés, hogy dr. Persay Ferencz tiszti főügyész által kifejtett buzgó és sikeres munka elismerésül, mert az 50.000 korona a vármegyére nézve vagy on szerzésnek tekintendő, nevezett tiszti főügyésznek 5000 koronát szavazzon meg a közgyűlés.

Tárgyalattott Léva város határozata a városi épület bolthelyiségeinek haszonbérbe adása iránt. Ezen határozat, tekintve, hogy a kávéházi helyiségekre nagyobb ajánlat tétetett, az ajánlatok kiadattak Léva városnak és ezen okból a határozat a jelentés beérkezése után lesz tárgyalva.

A lévai kózkórház kibővítésére a hiányzó összeget a vármegye azon feltételek mellett adja, a minővel a már előbből adott kölcsönt megadta.

Körmöczbánya város azon határozatára, hogy egy önálló állami anyakönyvvezetői állás rendszeresítésék, a miniszterhez felirat intézetik.

A belügyi kormánynak azon leirata, melylyel a vármegyei alkalmazottak lakbér illetményeinek felemeléséhez kérelmezett állami hozzájárulás azon okból tagadtatott meg, hogy ez csak az általános rendezés által lenne megadható, a törvényhatósági bizottság felirat intézését határozta az iránt, hogy a tisztviselők lakbér illetménye az állami tisztviselőkéhez egyenlővé tésessék. — r. t.

Különfélék.

— **Városi közgyűlés.** Léva r. t. város képviselőtestülete az 1902. évi márczius hó 21-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgyat azon költség többlet tárgyalása képezte, mely a városház építésénél előre nem látott munkák következtében felmerült. Több pro és kontra történt felszólalás után a közgyűlés nagy többséggel elfogadta a kilenczes bizottság azon javaslatát, hogy a városház előrsze 50 cm. magasságai 4602 k. 81 f. költség-vel tölemtessék, — az Amstetter-fele üzlet mellé is egy új pincze 1180 k. költségben építtessék, s így a megmaradt pincze a város czéljaira értékesíthető legyen s a homlokzat gipsz-figurái helyett 700 k. költségen köböl faragott díszitemény alkalmaztassék, s egyuttal az ekként előálló 6482 k. 81 f. költség-többletet is megszavazta. Egyidejűleg a polgármester azon előzetes bejelentését, hogy az alapok 2 méter mélységgel nem voltak megkezdhetők, mert néhol, pl. a régi várhely helyén 5 méter mélységben találtak csak szilárd talajra, a mi szintén 3000—3500 koronányi föld és kőműves többlet munkát és kiadást vonhat maga után, tudomásul vette a gyűlés.

— **Márczius 15** napjának évfordulóját, mint részletesen megirtuk Léva város közönsége fényesen megünnepele. Az ünnepély befejezésül 120 teritékű társas vacsora volt az Oroszlan szálló nagytermében, melyen a rendező bizottság tagjain kívül a város társadalmanak minden osztálya képviselve volt s jelen volt a lévai iparos osztály képejeje. A vacsora alatt Sándor muzsikája mellett a legjobb hangulat uraikobatt. A felkészöntök sorát Bódogh Lajos polgármester nyitotta meg, ki a királyt éltette. A felkészöntőt állva halgatta végig a közönség. Utánna Pogány Virgil mondott lelkesedéstől áthatott toasztot a hazára. Majd Levatic Gusztáv lelkész szavakkal éltette a független Magyarországot. Ez után dr. Elek Mór emelt demokratikus egyenlőséget. Szemerédi Lajos az ipar felvirágzására üritette poharát. Dr. Novotni Imre az ünnep szónokát, Dombai Bélát éltette, ki Léva város polgárainak boldogulásáért emelt poharat. Szemeredy Lajos meleg szavakkal emlékezett meg ezután a nagy idők tanúiról, a még élő 48-as honvédekről. Ez után dr. Kersék János humoros beszédben éltette azokat, kik az ünnepély fényét részvétükkel emelték. Walter Frigyes és Bánya i Ferenc a haza felvirágzására emeltek poharat. Steiner Armin pedig a bizottság elnökét, dr. Novotny Lurét köszöntötte fel. A társaság a késő éjjeli órákig a legjobb hangulatban maradtak együtt.

— **Presbiter választás.** A lévai ref. egyházban ma délelőt 11 órakor az isteni tisztelet után a templomban presbiter választás lesz, a melyen a kisorsolt 8 presbiter helyét fogják választás útján betölteni. Nem különben a főgondnokai és jegyzői állások is választás alá kerülnek, a mennyiben ezek megbízottai idejét a presbiterium 6 évben alapította meg s ez most telt le.

— **Esküvő.** Rothnagel János a lévai uradalom töből intézője f. hó 18-án vezette oltárhoz aráját; Németh Etelát, Németh József M. A. V. állomásfőnök szép és művelt leányát Esztergomban. Az

Meghívó.

A lévai ker. betegsegélyző pénztár 1902. évi márczius 31-én reggeli 9 órakor (határozatképtelenség esetén folyó évi április 6-án délután 2 órakor) tartja meg a lévai ker. betegsegélyző pénztár helyiségében **évi rendes közgyűlését**

melyre a közgyűlési kiküldöttek ezennel meghivatnak.

A gyűlés tárgyai: 1. Igazgatósági jelentés 1901. évről. 2. Az 1901. évi zárszámadások és vagyonmérleg kimutatások bemutatása és a felügyelő bizottság jelentése alapján a felmentvények megadása. 3. Az igazgatóság hiányzó 2 tagnak megválasztása a munkaadók sorából 1. és alkalmazottak sorából szintén 1 tag, — a kilépők újra választhatók. 4. A felügyelő bizottság megválasztása 2 munkaadó és 4 alkalmazott, a kilépettek újra meg nem választhatók. 5. A választott bíróság megválasztása: 2 munkaadó és 4 alkalmazott rendes, 1 munkaadó és 2 alkalmazott póttag gyanánt. 6. Önálló indítványok tárgyalása, melyek azonban 48 órával előbb az igazgatósági elnöknel írásban bemutatandók.

Léván, 1902. márczius 18-án.

A lévai ker. betegsegélyző pénztár igazgatósága.

Pénztári számadás 1901. évre.

F. sz.	BEVÉTEL:	Korona		Fil.		F. sz.	KIADÁS	Korona		Fil.	
1	Pénzkészlet 1900. év december végével			735	01		I. Gyógykezelési és egyéb segélyek:				
	I. Tagjárulék.					1	Táppénzek fejében - - - - -	4433	34		
1	Tagoktól - - - - -	12213	91			2	Gyermekágyi segélyekre - - - - -	65	20		
2	Munkaadóktól - - - - -	6111	78			3	Kórházi ápolási díjak - - - - -	971	08		
3	Önkéntes tagoktól - - - - -	236	16	18561	85	4	Temetkezési segélyekre - - - - -	384	—		
	II. Birság pénzekből - - - - -			121	—	5	Fürdőzési költségekre - - - - -	92	40		
	III. Kamatokból - - - - -			9	68	6	Foghuzásokra - - - - -	4	—		
	IV. Tagkönyv díjakból - - - - -					7	Gyógyászati eszközökre - - - - -	57	98		
1	Kötelezett tagoktól - - - - -	65	60			8	Orvosok fizetésére - - - - -	3583	—		
2	Önkéntes - - - - -	2	60	68	20	9	Gyógytári költségekre - - - - -	4465	32	14056	32
	V. Megterített táppénzekből - - - - -			65	50		II Igazgatási költségekre:				
	VI. Gyógyszereszek engedményeiből - - - - -			294	32	1	Tiszti fizetések és biz. férf. tisztelet díjaira	2469	52		
	VII. Megterített gyógyszerköltések - - - - -			27	22	2	Szolga fizetésére - - - - -	384	—		
	VIII. Betét a postatakarékpénztárban 1900. év december hó végével - - - - -	350	48			3	Beteglátogatók napidíjaira - - - - -	13	—	2866	52
1	A fennálló 5443. számú cheque számlára postatakarékpénztártól felvételét - - - - -	7980	11	8330	59		III. Dologi kiadások:				
	IX. Tiszti biztosíték - - - - -			1321	14	1	Házbér fűtés és világítás - - - - -	408	—		
						2	Irodai szerekre - - - - -	29	30		
						3	Könyvnyomdai és könyvkötői munkákra - - - - -	608	70		
						4	Egyéb kiadások - - - - -	100	91		
						5	Tiszti biztosíték visszafizetésére - - - - -	397	46	1544	37
							IV. Tőke elhelyezés:				
						1	Postatakarékpénztári betét - - - - -	9106	50		
						2	Tiszti biztosíték a lévai takarékpénztárban	923	68	10030	18
							Pénzkészlet az 1901. év december végével			1037	12
				29534	51					29534	51

Kelt Léván, 1901. évi december 31.

Toóth Kálmán,
ellenőr.

Csernák Izidor,
elnök.

Komzsik Lajos,
titkár.

Frasch József,
pénztárnok.

Jelen számadást megvizsgáltuk és helyesnek találtuk.

Halász János,
felügy. biz. tag.

Bóna Pál,
felügy. biz. tag.

Engel József,
felügy. biz. elnök.

Szenessy Kálmán,
felügy. biz. tag.

Pigler Árpád,
felügy. biz. tag.

Vagyon-mérleg 1901. évre.

F. sz.	VAGYON:	Korona		Fil.		F. sz.	TEHER:	Korona		Fil.	
1	Pénztári készlet 1901. év végével - - -	1037	12			1	Barsmegye alispáni hivataltól kölesön -			500	—
	a) Pénzkészlet a kézi pénztárban - - -	775	91			2	Gyógyszereszek kiegyenlített követelésére			1102*)	81
	b) Postatakarékpénztári betétben - - -			1813	03	2	Tiszti óvadékok - - - - -			923	68
2	Leltári tárgyakban - - - - -			215	76	4	Tartalék alapnak 1895 évtől 1900. év végeig	7000	—		
3	Tagkönyvek és nyomtatványokban - - -			130	—		" " 1901. évre 18,561 K.				
4	Hátralékos tagdj 10% levonással - - -			4245	31		" " 85 f. után - - - - -	1876	18	8856	18
5	Pénzbüntetések és tagdíjak - - - - -			360	—						
6	Lévai takarékpénztárban elhelyezett tiszti biztosíték - - - - -			923	68						
7	Raktáron levő kötszerek értéke - - - - -			60	—						
	Egyenleg - - - - -			3634	89						
				11382	67						

Kelt Léván, 1901. december 31.

*) 1902. január hóban kiegyenlített.

Toóth Kálmán,
ellenőr.

Csernák Izidor,
elnök.

Komzsik Lajos,
titkár.

Frasch József,
pénztárnok.

Jelen vagyon-mérleget a könyvek erre vonatkozó tételeivel összehasonlítván mindenben megegyezőnek találtuk.

Halász János,
felügy. biz. tag.

Bóna Pál,
felügy. biz. tag.

Engel József,
felügy. biz. elnök.

Szenessy Kálmán,
felügy. biz. tag.

Pigler Árpád,
felügy. biz. tag.